

Any I

Castelló d'Empúries, Nadal del 1934

N.º 6

PORTANTVEU DELS «ESPLAIS»

El nostre Nadal

Per Nadal, diu l'adagi català, cada ovella al seu corral, però enguany n'hi mancaran moltes d'ovelles a llur corral, car la carnada que ha fet el llop famolenc de la, en mala hora anomenada revolució d'octubre, ha sigut ferotge. Tanta pòlvora cremada, tanta dinamita inflamada, tantes bombes esclatades, tanta joventut enfellonida, si n'han llevat de vides, quants innocents afusellats, quantes víctimes inmolades, quantes llars sense el seu pare, quants bressols sense la mare, quants orfes i infants mutilats, miréu si en mancaran d'ovelles a llur corral...! Quin Nadal més trist per a molta gent!

¿Qui sap companys si també podrà dir-se un dia d'algun de nosaltres que manca a la seva llar? Qui sap si aquella mare que vos venera, aquell pare que tant gaudeix en vostra presència, haurà de plorar un dia, un Nadal tal volta la vostra absència?

És plena d'exars la nostra vida, ningú pot assegurar que un altre dia haguem de repetir, qui ho haguera dit mai, era dels Esplais.

¿En volem un de full de la vida d'aquesta mena? ¿Volem una pàgina viscuda? Aquí va: Es desenrotlla en un dels masos de la nostra rogalia, el protagonista és un noi de 18 anys aillu-